ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαΐου **1942** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **106**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Ν. Δ. 1286. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Α. Ν. 2022)39. . . 1
Ν. Δ. 1287. Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ Εἰδικῶν Ταμείων Ἀνεγέρσεως Δικαστικῶν Μεγάρων καὶ Φυλακῶν κλπ. Νόμων. 2
Ν. Δ. 1288. Περὶ συστάσεως Γηροκομείου Ἁγιάσου καὶ περὶ διαθέσεως ὑπὲρ αὐτοῦ τῶν κληροδοτημάτων Στεφάνου Β. Βρανίδη, Δημητρίου Σ. Χατζησπύρου καὶ Παναγιώτου Κ. Σκούνιογλου. 3
Ν. Δ. 1289. Περὶ ἐγέρσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου τῶν ἀγωγῶν τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀπολογιστικῶς διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ἐκτελουμένων ἔργων. 4
Ν. Δ. 1290. Περὶ αὐξήσεως τῶν διδάκτρων τῶν Ἐμπορικῶν Σχολῶν τοῦ ἐνσήμου Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας κλπ. 5
Ν. Δ. 1291. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν, διατάξεων. . 6

Διορθώσεις ἡμαρτημένων

Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 918 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ οἰκονομικῆς ἐπιθεωρήσεως (Ἀναδημοσίευσις). 7

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1286)1942.

(Κατ' ἐκτέλεσιν τοῦ Συντακτικοῦ Διατάγματος 1150)1942).

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Α. Ν. 2022)1939.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ·

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1150)42 Ν. Δ. «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 2022 τῆς 14ης Ὀκτωβρίου 1939 «περὶ ἐμπορίας καὶ διαθέσεως θείου, θειϊκοῦ χαλκοῦ κλπ....» ἀναστέλλεται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς πολεμικῆς περιόδου καὶ ἓξ μῆνας μετὰ τὴν λῆξιν ταύτης.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1287)1942.

Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ Εἰδικῶν Ταμείων Ἀνεγέρσεως Δικαστικῶν Μεγάρων καὶ Φυλακῶν κλπ. Νόμων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου) 9 Μαΐου 1941 ὑπ' ἀριθ. 1 Ν. Διατάγματος «περὶ ἁρμοδιότητος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ καταβολὴ τῶν ὑπὸ τῶν ἐδαφίων α, β, γ καὶ δ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1277)1938 Ἀν. Νόμου προβλεπομένων πόρων τῶν Εἰδικῶν Ταμείων Ἀνεγέρσεως Δικαστικῶν Μεγάρων καὶ Φυλακῶν βαρύνει ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τοὺς διαδίκους, καταδικαζομένους καὶ συμβαλλομένους.

Ἄρθρον 2.

Ἡ εἴσπραξις τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 ἐδάφ. α, β, γ, καὶ δ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1277)1938 Ἀν. Νόμου προβλεπομένων πόρων ἐνεργεῖται δι' εἰδικοῦ ἐνσήμου συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 4 παράγρ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1277)1938 Ἀν. Νόμου.

Ἄρθρον 3.

Ἅπαντες οἱ πόροι τῶν Εἰδικῶν Ταμείων Ἀνεγέρσεως Δικαστικῶν Μεγάρων καὶ Φυλακῶν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1942 διπλασιάζονται. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δύναται δι' ἀποφάσεων αὐτοῦ δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως νὰ αὐξομοιώνῃ τοὺς ἑκάστοτε πόρους τῶν Εἰδικῶν τούτων Ταμείων.

Ἄρθρον 4.

1. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δύναται νὰ χορηγῇ δάνεια ἐκ τῶν διαθεσίμων κεφαλαίων τῶν Εἰδικῶν Ταμείων Ἀνεγέρσεως Δικαστικῶν Μεγάρων καὶ Φυλακῶν λόγῳ τῶν κρατουσῶν ἑκάστοτε δυσχερῶν βιωτικῶν συνθηκῶν, ὁρίζων δι' ἀποφάσεῶν του κατὰ περιφερείας τῶν δικαιουμένων δανείου δικηγόρων, συμβολαιογράφων, δικολάβων, δικαστικῶν κλητήρων καὶ ἐν γένει ὑπαλλήλων ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Δικαιοσύνης ὡς καὶ δι' ἑκάστην κατηγορίαν ποσὸν δανείου.

2. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου τὰ ... πᾶσα ἄλλη πληρωμὴ βαρύνουσα τοὺς πόρους τῶν Εἰδικῶν Ταμείων Ἀνεγέρσεως Δικαστικῶν Μεγάρων καὶ Φυλακῶν καταβάλλονται δι' ἀπ' εὐθείας ἐντολῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ τὴν Ἐθνικήν.

Ἄρθρον 5.

Διὰ Κανονιστικοῦ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου θέλουσι κωδικοποιηθῇ εἰς ἐνιαῖον κείμενον αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις τῶν περὶ Εἰδικῶν Ταμείων Ἀνεγέρσεως Δικαστικῶν Μεγάρων καὶ Φυλακῶν Νόμων καὶ παροχῆς δανείων εἰς ἀναξιοπαθοῦν-

τας δικηγόρους κλπ. συμπληρούμεναι καὶ τροποποιούμεναι ὡς πρὸς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Διοικουσῶν Ἐπιτροπῶν τὴν ἐν γένει λειτουργίαν καὶ ὀργάνωσιν τῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν Ταμείων τούτων.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου, συνταικτικοῦ χαρακτῆρος καὶ περιεχομένου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, πᾶσα δὲ διάταξις ἀντικειμένη εἰς αὐτὸν καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαρτίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, ΠΑ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ι. Σ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαΐου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1288)1942.

Περὶ συστάσεως Γηροκομείου Ἁγιάσου καὶ περὶ διαθέσεως ὑπὲρ αὐτοῦ τῶν κληροδοτημάτων Στεφάνου Β. Βρανίδη, Δημητρίου Σ. Χατζησπύρου καὶ Παναγιώτου Κ. Σκούνιογλου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀπὸ 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 Νομ. Διατάγματος «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Συνιστᾶται ἐν τῇ πόλει Ἁγιάσου τῆς νήσου Λέσβου νομικὸν πρόσωπον — Ἵδρυμα, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γηροκομεῖον Ἁγιάσου».

2. Σκοπὸς τοῦ ἱδρύματος τούτου εἶναι ἡ συντήρησις καὶ περίθαλψις γερόντων ἀμφοτέρων τῶν φύλων κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ καταστατικῷ τοῦ ἱδρύματος ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ἵδρυμα διοικεῖται ὑπὸ ἑπταμελοῦς Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ ἑκάστοτε Μητροπολίτου Μυτιλήνης καὶ ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι τούτου ἐκ τοῦ ἐν Ἁγιάσῳ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου, ὡς Προέδρου, τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἁγιάσου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Α' Δημοτικοῦ Σχολείου Ἁγιάσου καὶ ἑξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου,ὁριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑφ' ἑκάστου τῶν α) Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Ἁγιάσου, β) Ἐφορείας τοῦ Ἱεροῦ Νοσοκομείου Ἁγιάσου, γ) Ἐπιτροπείας τοῦ ἐν Ἁγιάσῳ Ἱεροῦ Προσκυνήματος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ δ) Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κληροτήματος Δημ. Σ. Χατζησπύρου.

Ἄρθρον 3.

Ὑπὲρ τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένου ἱδρύματος διατίθενται :

α) Ἡ διὰ τῆς ἀπὸ 3 Ἰουλίου 1935 ἰδιογράφου διαθήκης τοῦ Στεφάνου Β. Βρανίδου, δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἁγιάσου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 146)1938 πρακτικοῦ αὐτοῦ, καταλειφθεῖσα πρὸς ἵδρυσιν καὶ συντήρησιν Γηροκομείου καὶ Θεάτρου περιουσία ἅτε τοῦ σκοποῦ τούτου ἀποβαίνοντος ἀπολύτως ἀνεφίκτου λόγῳ ἀνεπαρκείας τῆς περιουσίας ταύτης.

Τὸ Γηροκομεῖον ὑποχρεοῦται ὅπως εἰς ἐκτέλεσιν σχετικοῦ ὅρου τῆς διαθήκης διαθέτῃ ἐκ τῆς προσόδου τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω περιερχομένης αὐτῷ περιουσίας ἀνάλογον ποσόν, ὁριζόμενον διὰ πράξεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γηροκομείου ἐγκρινομένης μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐθνικῶν Κληροδοτημάτων, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, πρὸς ἀποστολὴν ὡς ὑποτρόφου εἰς τὸ Γυμνάσιον ἢ ἄλλας πρακτικὰς σχολὰς τῆς ἡμεδαπῆς ἑνὸς ἐκ τῶν πρωτευόντων μαθητῶν τῆς πατρίδος τοῦ διαθέτου ἀποφοίτου τῶν ἐν Ἁγιάσῳ σχολῶν προτιμωμένου μεταξὺ αὐτῶν ἑνὸς τῶν ἀνεψιῶν τοῦ διαθέτου.

β) Ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 11461 ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1935 δημοσίας διαθήκης τοῦ Δημητρίου Σ. Χατζησπύρου συνταγείσης ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Μυτιλήνης Ἰωάννου Φωτίου καὶ δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Μυτιλήνης τὴν 15 Ἰουνίου 1935 καταλειφθεῖσα περιουσία πρὸς ἵδρυσιν ἐν Ἁγιάσῳ Γηροκομείου, ἅτε τοῦ σκοποῦ τούτου ἀποβαίνοντος λόγῳ ἀνεπαρκείας τῆς καταλειφθείσης περιουσίας ἀπολύτως ἀπραγματοποιήτου καὶ

γ) Ἡ ὑπὸ τοῦ Παναγιώτου Κ. Σκούνιογλου καταλειφθεῖσα εἰς τὸ Γηροκομεῖον Ἁγιάσου περιουσία διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2746 τῆς 7 Μαρτίου 1939 δημοσίας διαθήκης του συνταγείσης ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Μυτιλήνης Ἀνδρέου Καναράχου καὶ δημοσιευθείσης τὴν 8 Μαρτίου 1939 ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Μυτιλήνῃ Πρωτοδικῶν.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀσκεῖ ἅπαντα τὰ ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων διαθηκῶν ἀπορρέοντα δικαιώματα καὶ συνεχίζει ἀντὶ τῶν ἐκτελεστῶν καὶ διαχειριστῶν τὴν ἐκκαθάρισιν, ρευστοποίησιν, ἐπένδυσιν τῶν κεφαλαίων καὶ διαχείρισιν ἐν γένει τῶν διὰ τοῦ παρόντος Νόμου περιερχομένων εἰς τὸ Γηροκομεῖον Ἁγιάσου περιουσιῶν, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὰς πράξεις ταύτας τῶν διατάξεων τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2039 τῆς 19)24 Ὀκτωβρίου 1939 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ διοικήσεως τῶν εἰς τὸ Κράτος καὶ ὑπὲρ κοινωφελῶν σκοπῶν καταλειπομένων κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν» καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν τοῦ Νόμου τούτου Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ συμβάσεως μεταξὺ τοῦ διὰ τοῦ παρόντος συνιστωμένου ἱδρύματος καὶ τοῦ Ἱεροῦ Νοσοκομείου Ἁγιάσου ἀφελῶς συνταχθησομένης ἐνώπιον συμβολαιογράφου μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐθνικῶν Κληροδοτημάτων καὶ ἔγκρισιν τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Προνοίας, παραχωρηθῇ διαρκὴς χρῆσις ἀναλόγου χώρου ἐν τῷ κτιρίῳ τοῦ Νοσοκομείου Ἁγιάσου πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ Γηροκομείου.

2. Ἐγκαθισταμένου τοῦ Γηροκομείου ἐν τῷ κτιρίῳ τοῦ Ἱεροῦ Νοσοκομείου Ἁγιάσου ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τοῦ Νοσοκομείου τούτου ἐκποίησις τῆς ὑπὸ τοῦ διαθέτου Δημητρίου Σ. Χατζησπύρου καταλειφθείσης οἰκίας πρὸς στέγασιν τοῦ Γηροκομείου καὶ ἡ διάθεσις τοῦ τιμήματος διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Νοσοκομείου πρὸς στέγασιν τῆς κλινικῆς καὶ τῶν ἰατρείων αὐτοῦ.

3. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ ἐκποίησις τῶν ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ ἀναπαλλοτριώτου καταλειφθέντων ὑπὸ τοῦ διαθέτου Στεφάνου Βρανίδου ἀκινήτων πρὸς ἵδρυσιν καὶ συντήρησιν Γηροκομείου καὶ Θεάτρου ἐν Ἁγιάσῳ διότι λόγῳ τοῦ ἀπροσόδου αὐτῶν καθίσταται ἀσύμφορος ἡ περαιτέρω διατήρησις αὐτῶν καὶ συνεπῶς ἀπραγματοποίητος ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὑπὸ τοῦ διαθέτου ὁριζομένων σκοπῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐκποίησις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀκινήτων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2039 τῆς 19)24 Ὀκτωβρίου 1939 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ὡδικοποιήσεως τῶν Νόμων περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ διοικήσεως τῶν εἰς τὸ Κράτος καὶ ὑπὲρ κοινωφελῶν σκοπῶν καταλειπομένων κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν» καὶ τοῦ τρόπου ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθέντος Β. Διατάγματος τῆς 30 Νοεμβρίου) 4 Δεκεμβρίου 1939 «περὶ τοῦ τρόπου ἐκποιήσεως μνητῶν καὶ ἀκινήτων καὶ ἐκμισθώσεως ἀκινήτων καταλειπομένων κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν ἢ δωρεὰν εἰς τὸ Κράτος καὶ ὑπὲρ κοινωφελῶν σκοπῶν ὡς καὶ τῶν ἀνηκόντων εἰς κοινωφελῆ Ἱδρύματα καὶ περιουσίας».

Ἄρθρον 7.

Τὸ προϊὸν τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος Νόμου ἀκινήτων τῆς κληρονομίας Στεφάνου Β. Βρανίδου ὡς καὶ ἡ λοιπὴ διὰ τοῦ ἄρθρου 3 περίπτωσις α', β' καὶ γ' τοῦ παρόντος Νόμου περιερχομένη εἰς τὸ Γηροκομεῖον Ἁγιάσου περιουσία καθίσταται κεφάλαιον διαρκὲς δυνάμενον νὰ ἐπενδύεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 37, 39 παρ. 1 καὶ 73 παρ. 3 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2039)1939 ὑπὸ τὸν ὅρον τάντοτε τοῦ ἀναπαλλοτριώτου.

Ἄρθρον 8.

Εἰς μνήμην τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος Νόμου ἀναφερομένων διαθετῶν ἀνὰ μία πτέρυξ τοῦ Γηροκομείου Ἁγιάσου θὰ φέρῃ τὸ ὄνομα ἑκάστου διαθέτου.

Ἄρθρον 9.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Προνοίας δύναται νὰ κανονίζωνται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 10.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2039 τῆς 19)24 Ὀκτωβρίου 1939 καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν τοῦ Νόμου τούτου Διαταγμάτων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαΐου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

---

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1289)1942.

Περὶ ἐγέρσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου τῶν ἀγωγῶν τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀπολογιστικῶς διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ἐκτελουμένων ἔργων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Ν. Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Πᾶσα ἀγωγὴ πάσης φύσεως ὑπαλλήλου, ἐπιστάτου, τεχνίτου ἢ ἐργάτου ἐκ τῶν ἐργαζομένων εἰς ἀπολογιστικῶς διὰ λ)σμὸν τοῦ Δημοσίου ἐκτελούμενα ἔργα καὶ ἀμειβομένων εἰς βάρος τῆς «ἀξίας τῶν ἔργων» στηριζομένη εἰς τὴν σύμβασιν ἐργασίας εἴτε οἱανδήποτε σχέσιν ἔχουσα πρὸς αὐτήν, ἐγείρεται ἢ συνεχίζεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου κατὰ τοῦ Δημοσίου, ἐὰν ὁ ἐνάγων ἔχῃ προσληφθῇ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν ἢ τοῦ ἀναδόχου, οὐχὶ δὲ καὶ ἂν οὗτος προσελήφθη ὑπὸ ὑπεργολάβου.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τὴν συνέχισιν ἐκκρεμῶν δικῶν, ἥτις γενήσεται ἀπὸ τοῦ σημείου, εἰς ὃ αὗται εὑρίσκονται, ἀπαιτεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου τῆς συζητήσεως ἐξ ἐπαγγέλματος ἐρευνωμένου ἡ κοινοποίησις πρὸς τὸ Δημόσιον πλὴν τῆς κλήσεως καὶ πάντων τῶν κατὰ τὴν δίκην κοινοποιηθέντων παρ' οἱουδήποτε τῶν διαδίκων δικογράφων καὶ πασῶν τῶν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων, τῶν τυχὸν μὴ προηγουμένως κοινοποιηθέντων εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 3.

Τὸ Δημόσιον δύναται πάντοτε κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης νὰ προσεπικαλέσῃ εἰς τὰς δίκας ταύτας τὸν Ἀνάδεχον ὑποχρεούμενον εἰς παρέμβασιν καὶ ὑποστήριξιν τοῦ Δημοσίου, διὰ παντὸς εἰς τὴν διάθεσίν του νομίμου μέσου καὶ ἐν γένει παντὸς τοιούτου ὅπερ ἠδύνατο νὰ ὤφειλε νὰ ἔχῃ καὶ δύναται καὶ ὀφείλει νὰ ἔχῃ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρον 4.

Δικαίωμα ἀναγωγῆς τοῦ Δημοσίου κατὰ τοῦ Ἀναδόχου διὰ πᾶσαν ἐκ τῆς ἐγέρσεως τοιαύτης ἀγωγῆς ζημίας του ὑφίσταται ἂν ἡ ζημία τοῦ Δημοσίου ἐπῆλθε λόγῳ παραβάσεως ὑπὸ τοῦ Ἀναδόχου οἱωνδήποτε Νόμων ἢ πάσης φύσεως Κανονισμῶν, διεπόντων τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος προσωπικόν, ἢ τῶν μετὰ τοῦ Δημοσίου συνομολογηθεισῶν παρ' αὐτοῦ συμβάσεων ἢ πάσης ἐν γένει νομίμου ὑποχρεώσεώς του, λόγῳ παραβάσεως ἐκ μέρους τοῦ Ἀναδόχου τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 3 ὑποχρεώσεώς του καὶ ἐν γένει τῆς μὴ προσκομιδῆς παντὸς νομίμου μέσου ὅπερ ὤφειλε καὶ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ πρὶν καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς σχετικῆς ὑποθέσεως καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, καθ' ἣν κατὰ τὴν μετὰ τοῦ Δημοσίου σύμβασιν ὁ Ἀνάδοχος ἀνέλαβε τὴν εὐθύνην τῆς σχετικῆς δαπάνης.

Ἄρθρον 5.

Ἡ λύσις τῶν μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἀναδόχου διαφορῶν τῶν ἀφορωσῶν τὴν ὕπαρξιν τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δικαιώματος ἀναγωγῆς ἀνήκει εἰς τὸ τυχὸν ὑπὸ τῆς μετὰ τοῦ Δημοσίου συμβάσεως τοῦ Ἀναδόχου προβλεπόμενον διαιτητικὸν Δικαστήριον, ἢ ἄλλως ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει εἰς τὰ πακτικὰ δικαστήρια.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἕνα μῆνα μετὰ τὴν δημοσίευσίν του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαρτίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ι. Σ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ,

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαΐου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(5)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1290)1942.

Περὶ αὐξήσεως τῶν διδάκτρων τῶν Ἐμπορικῶν Σχολῶν, τοῦ ἐνσήμου Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 1)1941 Ν. Δ. «περὶ ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 36 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2517)1940 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας» καταργεῖται ἐπαναφερομένου ἐν ἰσχύϊ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ 18)1939 Α. Ν. «περὶ δημοσυντηρήτων σχολῶν θηλέων Πειραιῶς».

Ἄρθρον 2.

Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ ἀπὸ 2)2 Νοεμβρίου 1935 Α. Ν. «περὶ τροποποιήσεως ἐκπαιδευτικῶν κλπ. Νόμων» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

1. Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἰδίου Νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : «Παρὰ τῷ Πειραματικῷ σχολείῳ λειτουργεῖ ἓν σχολικὸν ταμεῖον, διοικούμενον ὑπὸ σχολικῆς ἐφορείας, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ σχολείου, ἑνὸς καθηγητοῦ καὶ ἑνὸς δημοδιδασκάλου τοῦ σχολείου, κατὰ πρότασιν τοῦ Διευθυντοῦ διοριζομένου ὑπὸ τοῦ ἐπόπτου τοῦ Πειραματικοῦ σχολείου ἐκ τριῶν κηδεμόνων τῶν ἐν τῷ σχολείῳ μαθητῶν, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ ἐπόπτου,ἐκ διπλασίου ἀριθμοῦ γονέων προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 5019 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ 1297)1938 Α. Ν. Ὁ Πρόεδρος ἐκλέγεται ἐκ τῶν κηδεμόνων τῶν μαθητῶν, χρέη δὲ γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ δημοδιδάσκαλος. Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 4372)1929 (Φ.Ε.Κ. 296) «περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ Διδασκαλείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως» ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Νόμου 4619)1930 (Φ.Ε.Κ. 142) ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Τὸ σχολικὸν ταμεῖον τοῦ διδασκαλείου διοικεῖται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ Ὑποδιευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου καὶ τῆς προσηρτημένης αὐτῷ Σχολῆς, ἐκ τεσσάρων κηδεμόνων μαθητῶν τῆς Σχολῆς διοριζομένων μετὰ ἰσαρίθμων ἀναπληρωτῶν των ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Ἀττικοβοιωτίας ἀνὰ διετίαν, μετὰ πρότασιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου καὶ ἐξ ἑνὸς δοκίμου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, ἀμφοτέρων ὑπὸ τῶν δοκίμων ἀνὰ διετίαν ἐκλεγομένων καὶ διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου. Ἐν ἐλλείψει τριῶν τὸ πολύ, πλὴν τῶν ἐκ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς, ὁριζομένων ὡς ἄνω μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, αὕτη ἀποτελεῖται ἐκ πάντων τῶν λοιπῶν μελῶν αὐτῆς.

Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ Διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου ὅστις ἐλλείπων μὲν ἀντικαθίσταται, ἀπουσιάζων δὲ ἢ κωλυόμενος ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου, ὅστις ὁμοίως ἀντικαθίσταται ἢ ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς. Οὗτος ἀπουσιάζων ἢ κωλυόμενος ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ τῆς Σχολῆς.

Ὁ Ταμίας τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκλέγεται ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτῆς μεταξὺ τῶν ἐκ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν μελῶν της.

Χρέη γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἄνευ δικαιώματος ψήφου, ἐκτελεῖ εἷς τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ σχολικοῦ ἔτους μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὁριζόμενος.

Ἡ ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐφ' ὅσον παρίστανται τὰ τρία τέταρτα τοῦ ὅλου ἑκάστοτε ἀριθμοῦ μελῶν της, τοῦ τυχὸν προκύπτοντος κλάσματος μὴ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ἐγκύρως δὲ αὕτη ἀποφασίζει ἢ ἐπιχειρεῖ οἱασδήποτε πράξεις διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν ὡς ἄνω παρόντων μελῶν της, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 4.

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1941—42 τὰ ἐτήσια δίδακτρα τῶν μαθητῶν τῶν Δημοσίων Ἐμπορικῶν Σχολῶν καὶ τῶν ταύταις ἀφομοιωμένων ἐμπορικῶν σχολῶν Ἀργοστολίου καὶ Χίου αὐξανόμενα ὁρίζονται δι' ἕκαστον μὲν μαθητὴν τῶν τριῶν ἀνωτέρων τάξεων Μέσης Ἐμπορικῆς Σχολῆς εἰς δραχμὰς δύο χιλιάδας ἑκατὸν (2.100), δι ἕκαστον δὲ μαθητὴν τῶν προσηρτημένων αὐταῖς Ἀστικῶν Σχολείων Ἐμπορικῆς κατευθύνσεως, εἰς δραχμὰς ἐννεακοσίας (900) εἰσάγονται δὲ ὡς ἔσοδον εἰς τὸ Σχολικὸν Ταμεῖον τῆς οἰκείας Σχολῆς.

2. Πάντα τὰ διὰ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα δίδακτρα δὲν ἐπιβαρύνονται μὲ οὐδὲν ἄλλο πρόσθετον ποσοστὸν ὑπὲρ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Δανείου ἢ ἄλλως εἰσπράττονται δὲ διὰ διπλοτύπων ἀποδείξεων.

3. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχολικοῦ ἔτους οἱ μαθηταὶ τῶν προσηρτημένων παρὰ ταῖς Δημοσίαις Ἐμπορικαῖς Σχολαῖς καὶ ταῖς τούτων ἀφωμοιωμέναις ἰδιοσυντηρήτοις Ἐμπορικαῖς Σχολαῖς Ἀστικῶν Σχολείων Ἐμπορικῆς κατευθύνσεως δὲν καταβάλλουσιν ἐκπαιδευτικὰ τέλη ἐγγραφῆς καὶ ἀνανεώσεως ἐγγραφῆς καὶ εἰσφορὰν ὑπὲρ τοῦ Σχολικοῦ Ταμείου.

4. Εἰς τὸ ὑπὸ Κεφάλαιον Δ' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 525)1941 Ν. Διατάγματος «περὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν τελῶν τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως» προστίθεται περίπτωσις ὑπὸ στοιχεῖον ε' ἔχουσα ὡς ἑξῆς: «Τὰ ἀποδεικτικὰ σπουδῶν τὰ ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων προσαγόμενα εἰς τὰς Ἐξεταστικὰς Ἐπιτροπὰς πρὸς ἀπολυτήριον ἐξέτασιν ὑπόκεινται εἰς ἐκπαιδευτικὸν τέλος δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα (150)».

Ἄρθρον 5.

Ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1941—42 τὸ ἔνσημον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας τὸ ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων τίτλων σπουδῶν τῶν σχολείων Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Κράτους καθορίζεται ὡς ἀκολούθως :

Α) Εἰς ἔνσημον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας δραχμῶν εἴκοσι (20) ὑπόκεινται :

α) Πάντες οἱ τίτλοι σπουδῶν τῶν Ἀστικῶν Σχολείων καὶ τῶν Σχολείων Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως.

β) τὰ ἀποδεικτικά, πιστοποιητικὰ καὶ ἀντίγραφα τίτλων σπουδῶν πάντων τῶν Σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, Ἐμπορικῶν Σχολῶν καὶ Ἐθνικῆς Ἀκαδημίας Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

Β) Εἰς ἔνσημον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας δραχμῶν εἴκοσι πέντε (25) ὑπόκεινται τὰ ἐνδεικτικὰ προαγωγῆς πασῶν τῶν τάξεων τῶν Σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Γ) Εἰς ἔνσημον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας δραχμῶν τριάκοντα (30) ὑπόκεινται τὰ ἀπολυτήρια πάντων τῶν Σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, τὰ παντὸς εἴδους πτυχία καὶ οἱ λοιποὶ τίτλοι σπουδῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαρτίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΑΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐπὶ τούτῳ καὶ ἑτέρῳ ὑπουργικῷ τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαΐου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(6)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1291)1942.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν, διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομ. Δ)τος «περὶ ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως κλπ.», ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Πόροι τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν εἶναι:

α) Εἰσφορὰ 84 λεπτῶν ἐφ' ἑκάστης ὁκᾶς ἀλεθομένου σίτου οἱασδήποτε προελεύσεως, ἢ οἱουδήποτε ἄλλου εἴδους δημητριακοῦ τε καὶ μή, προοριζομένου δι' ἀλευροποίησιν ἢ πρόσμιξιν, ἢ ἐφ' ἑκάστης ὁκᾶς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένου σίτου ἢ ἀλεύρου, ἐκ σίτου ἢ οἱουδήποτε ἄλλου εἴδους. Εἰς τ' ἀνωτέρω 84 λεπτὰ περιλαμβάνεται ἡ διὰ τῶν περὶ τοῦ Ταμείου Ἀρτεργατῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων θεσπισθεῖσα καὶ αὐξηθεῖσα μεταγενεστέρως εἰσφορά.

β) Ὑποχρεωτικὴ εἰσφορὰ τῶν ἠσφαλισμένων παρὰ τῷ Ταμείῳ καὶ τῶν ἐργοδοτῶν αὐτῶν, ὡς καὶ ἡ τοιαύτη τῆς καταναλώσεως ὑπὲρ τῶν φυματικῶν ἀρτεργατῶν, ἀνερχομένη ἐν συνόλῳ εἰς 24 λεπτὰ ἐφ' ἑκάστης ὁκᾶς ἀλεθομένου σιτου οἱασδήποτε προελεύσεως, ἢ οἱουδήποτε ἄλλου εἴδους δημητριακοῦ τε καὶ μή, προοριζομένου δι' ἀλευροποίησιν ἢ πρόσμιξιν, ἢ ἐφ' ἑκάστης ὁκᾶς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένου σίτου ἢ ἀλεύρου ἐκ σίτου, ἢ οἱουδήποτε ἄλλου εἴδους δυναμένη ν' αὐξομειώται ἑκάστοτε διὰ κανονιστικῶν Διαταγμάτων, βάσει τῆς αὐξομειώσεως τοῦ ἀρτεργατικοῦ δικαιώματος.

Εἰς τ' ἀνωτέρω 24 λεπτὰ περιλαμβάνονται ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 4434 καὶ τοῦ ἀπὸ 15-1-1932 Πρ. Δ)τος καθορισθεῖσα εἰσφορὰ 6 ο)ο τῶν ἠσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν ἥτις ηὐξήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 15-12-41 Κανονιστικοῦ Δ)τος εἰς 12 ο)ο. ὡς καὶ πεντάλεπτος τοιαύτη ὑπὲρ τῶν φυματικῶν ἐργατῶν.

Αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἰδαφίου ἀναφερόμεναι εἰσφοραί, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος παύουσιν ἐπιβαρύνουσαι τ' ἀρτεποιητικὰ ἔξοδα, καθοριζομένου διὰ κανονιστικοῦ Δ)τος τοῦ τρόπου βεβαιώσεως τῶν ἡμερομισθίων τῶν ἀρτεργατῶν καὶ τῶν ἐκ τούτων ἀπορρεόντων ἀσφαλιστικῶν δικαιωμάτων τούτων.

γ) Δωρεαὶ καὶ κληροδοτήματα ὑπὲρ τοῦ Ταμείου.

δ) Οἱ τόκοι καὶ τὰ λοιπὰ ἐν γένει εἰσοδήματα, ἐκ τε τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ταμείου.

2. Δὲν ὑπόκειται εἰς τὰς κατὰ τὰ ἐδάφ. α' καὶ β' τῆς ἀνωτέρω παραγράφου εἰσφοράς, ὁ ἐπὶ ἀλεστικῷ δικαιώματι ἀλεθόμενος σίτος τῶν παραγωγῶν, ὁ προοριζόμενος πρὸς ἀτομικὴν αὐτῶν χρῆσιν.

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ ὡς ἄνω ἐξ 108 λεπτῶν ἐν συνόλῳ δικαιώματα τοῦ Ταμείου εἰσπράττονται ὡς κάτωθι:

α) Οἱ εἰς οὓς διατίθεται παρὰ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Προστασίας Ἐγχωρίου Σιτοπαραγωγῆς (Κ.Ε.Π.Ε.Σ.) σῖτος ἢ ἕτερόν τι πρὸς ἄλεσιν ἢ πρόσμιξιν εἶδος, ὑποχρεοῦνται ὅπως καταβάλωσι τὴν εἰσφορὰν των εἰς τὸ οἰκεῖον κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸ πάσης παραλαβῆς οἱασδήποτε ποσότητος παρὰ τῆς Κ.Ε.Π.Ε.Σ., διωκομένου ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος κατὰ τὰ ἐπὶ Δημοσίων ὑπαλλήλων κρατοῦντα, οἱουδήποτε ὀργάνου ταύτης, ὅπερ ἤθελε διαθέσει σίτον, ἄνευ προηγουμένης προσαγωγῆς τοῦ οἰκείου γραμματίου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης περὶ καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς.

β) Πάντες οἱ εἰσαγωγεῖς σίτου ἢ ἀλεύρων, ἢ πρὸς ἀλευροποίησιν προοριζομένου εἴδους τινος ὡς ἄνω, ὑποχρεοῦνται ὅπως κατὰ τὸν ἐκτελωνισμὸν αὐτῶν προσάγωσιν εἰς τὸ Τελωνεῖον γραμμάτιον καταβολῆς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τῆς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου εἰσφορᾶς, τῆς ἀντιστοιχούσης εἰς τὴν ἐκτελωνιζομένην ποσότητα σίτου κλπ., ὑποχρεουμένης ἄλλως τῆς ἁρμοδίας Τελωνειακῆς Ἀρχῆς ν' ἀρνηθῇ τὸν ἐκτελωνισμόν.

Τὰ Τελωνεῖα ἅτινα προέβησαν εἰς τὸν ἐκτελωνισμὸν σίτου ἢ ἀλεύρων ἢ ἄλλου τινὸς δημητριακοῦ καρποῦ προοριζομένου πρὸς ἀλευροποίησιν, ὑποχρεοῦνται νὰ γνωρίζωσι τοῦτο εἰς τὸ Ταμεῖον ἐντὸς τοῦ α' 20ημέρου τοῦ ἑπομένου τοῦ ἐκτελωνισμοῦ μηνὸς μετὰ μνείας τοῦ ὀνοματεπωνύμου τῶν ὑπὲρ ὧν ὁ ἐκτελωνισμὸς καὶ τῆς εἰς ὁκάδας ἢ χιλιόγραμμα ἐκτελωνισθείσης ποσότητος ὑπ' αὐτῶν.

γ') Ἐντὸς τοῦ πρώτου εἰκοσαημέρου ἑκάστου μηνός, οἱ ἀλευροβιομήχανοι οἱ ἀλέθοντες σῖτον ἐγχώριον ἢ ἄλλο τι πρὸς ἀλευροποίησιν προοριζόμενον ἐγχώριον εἶδος προερχόμενον ἐκ τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς, ὑποχρεοῦνται ὅπως καταθέτωσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Ταμείου τὰ ὡς ἄνω δικαιώματα τούτου, ἐπὶ τῆς κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα ἀλεσθείσης ποσότητος, εἰδοποιοῦντες ἐγγράφως τὸ Ταμεῖον.

δ') Προκειμένου περὶ σίτου ἢ ἄλλου πρὸς ἀλευροποίησιν εἴδους ἀνήκοντος εἰς ἐμπόρους καὶ προερχομένου ἐκ τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς, ἀλεθομένου δὲ ὑπὸ τῶν ἀλευροβιομηχάνων ἐπ' ἀλεστικῷ δικαιώματι, ἡ εἰσφορὰ εἰσπράττεται ὑπὸ τῶν ἀλευροβιομηχάνων μετὰ τοῦ ἀλεστικοῦ δικαιώματος καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸ Ταμεῖον κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ γ' καθοριζόμενα.

ε') Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελε τυχόν, λόγῳ ἐξαιρετικῶν γεγονότων εἰσαχθῇ παρὰ τοῦ Κράτους ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, σῖτος, ἄλευρον ἢ οἱονδήποτε ἕτερον πρὸς ἀλευροποίησιν προοριζόμενον εἶδος καὶ ἐπὶ τούτου γεννᾶται δικαίωμα τοῦ Ταμείου πρὸς ἀπόληψιν τῆς ὡς ἄνω εἰσφορᾶς. Ἡ εἰσφορὰ αὕτη δέον πρὸ πάσης παραλαβῆς, τῆς εἰς οἱονδήποτε πρόσωπον φυσικὴν ἢ νομικὸν διατιθεμένης ποσότητος, νὰ κατατίθηται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ εἰς πίστωσιν τοῦ Ταμείου, τοῦ σχετικοῦ γραμματίου προσκομιζομένου εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν διαθέσεως τοῦ πρὸς ἀλευροποίησιν εἰσαχθέντος σίτου.

2. Κατὰ πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις οἱ ὑπόχρεοι εἰς εἰσφορὰν ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τοῦ πρώτου 20ημέρου τοῦ ἑπομένου τῆς ἀλέσεως ἢ εἰσαγωγῆς μηνός, νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τούτου ἐγγράφως τὸ Ταμεῖον. Εἰς τὸ ἔγγραφον δέον ν' ἀναφέρωνται:

α') ἡ ἀλεσθεῖσα, παραλειφθεῖσα, ἢ εἰσαχθεῖσα ποσότης σίτου ἢ ἀλεύρου ἢ ἄλλου πρὸς ἀλευροποίησιν εἴδους.

β') ἡ ἡμερομηνία ἀλέσεως, παραλαβῆς ἢ εἰσαγωγῆς τούτων καὶ

γ') ὁ ἀριθμὸς τοῦ γραμματίου καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς καταθέσεως τῆς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου εἰσφορᾶς. Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς ἐκ μέρους τῶν ὑποχρέων τῆς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου εἰσφορᾶς, ὑποχρεοῦνται οὗτοι ἄνευ ἄλλης τινὸς ὀχλήσεως εἰς καταβολὴν τοῦ νομίμου τόκου ὑπερημερίας ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ μηνὸς εἰς ὃν ἀνάγονται τὰ ὀφειλόμενα.

Ἄρθρον 3.

1. Κύριοι ἢ Διευθυνταὶ ἢ Ἐπιτετραμμένοι ἐπιχειρήσεων ἢ ἐργασιῶν, ὑπαγομένων εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς καταβολῆς εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀρτεργατῶν τῆς κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα εἰσφορᾶς, εἰσαγωγεῖς σίτου καὶ ἀλεύρων, ἔμποροι σίτου καὶ ἀλευροποιοῦντες τοιοῦτον ἐπὶ ἀλεστικῷ δικαιώματι, ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν εἰς τὸ Ταμεῖον, πᾶσαν πληροφορίαν σχετικὴν πρὸς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν καταβλητέων εἰς τὸ Ταμεῖον ποσῶν ἐκ τῆς νομίμου ὑπὲρ αὐτοῦ εἰσφορᾶς, θέτοντες εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ ἅπαντα τὰ βιβλία των καὶ τὰ σχετικὰ δικαιολογητικά.

2. Οἱ παραβάται τῶν ὁρισμῶν τῆς ἀνωτέρω παραγράφου, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι πέντε χιλιάδων δραχμῶν ἢ διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο μηνῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν. Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑπόκεινται οἱ

ραλείποντες τὴν κατὰ τὴν παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ παρ[illegible]ντος ὑποχρέωσίν των.

3. Αἱ ἁρμόδιαι Δημόσιαι ὑπηρεσίαι καὶ τ' Ἀστυνομικὰ ὄργανα ὑποχρεοῦνται, ὡς καὶ πᾶσα Ἀρχὴ Δημοτική, ἢ Κοινοτική, ἢ Ὀργανισμός, ἢ Γεωργικὴ Ἐπιχείρησις, ἢ Συνεταιρισμός, νὰ συντρέχωσι τὰ ἐντεταλμένα ὄργανα τοῦ Ταμείου, πρὸς εὐχερεστέραν συγκέντρωσιν τῶν ἀπαραιτήτων στοιχείων πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν καταβλητέων εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο, ὑπὸ τῶν ὑποχρέων εἰσφορῶν.

4. Πᾶς πρὸς εἰσφορὰν ὑπόχρεως ἀρνούμενος νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ εἰσφοράν, διαπράττει τὸ ἀδίκημα τῆς ὑπεξαιρέσεως καὶ τὸ τῆς ἀπάτης τοιοῦτο, ὁσάκις ἀποκρύπτει τὴν ἀκριβῆ παραγωγὴν αὐτοῦ ἀλεύρου ἢ δηλώνει ψευδῶς ταύτην εἰς τὸ Ταμεῖον ἢ ἐν γένει προβαίνει εἰς ψευδεῖς δηλώσεις πρὸς τοῦτο σχετικῶς μὲ τὴν διακρίβωσιν τῆς πρὸς τοῦτο ὑποχρεώσεώς του.

5. Πᾶσαι αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου δίκαι ἐκδικάζονται ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς σχετικῆς μηνύσεως, ὑπ' εὐθύνην τοῦ ἁρμοδίου Εἰσαγγελέως.

Ἄρθρον 4.

1. Αἱ Κεντρικαὶ καὶ Πρωτοδικειακαὶ Ἐπιτροπαὶ Διατιμήσεων, ὑποχρεοῦνται νὰ συνυπολογίζωσιν εἰς τ' ἀλεστικὰ ἔξοδα τοὺς κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Πόρους ἐπὶ τοῦ ἀλεθομένου σίτου ἢ παντὸς πρὸς ἀλευροποίησιν εἴδους, ἐκ τοῦ τυχὸν δὲ μὴ γενομένου συνυπολογισμοῦ οὐδὲν γεννᾶται δικαίωμα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς καταβολῆς τοῦ πόρου τούτου πρὸς τὸ Ταμεῖον, δικαιουμένου τοῦ ἀλευροβιομηχάνου νὰ συνυπολογίζῃ τὸν πόρον τοῦτον, κατὰ τὸν καθορισμὸν τῆς τιμῆς πωλήσεως τοῦ ἀλεύρου.

2. Εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν τοῦ συνυπολογισμοῦ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ταμείου εἰς τὴν τιμὴν τοῦ εἰσαγομένου ἀλεύρου ἢ παντὸς πρὸς ἀλευροποίησιν εἴδους, ὑπόκεινται καὶ αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι καθορισμοῦ τῆς τιμῆς τούτου ὡς Ἐπιτροπαὶ διατιμήσεων κλπ., καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν ἤθελον αὗται συνυπολογίσει τοῦτο ὑποχρεοῦται τὸ Κράτος ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς διαθέσεως τῶν ἀλεύρων ἢ τῶν ἄλλων εἰδῶν καταβάλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ εἰσφοράν.

3. Τὸ ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, εἰσαχθέντος ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ οἱουδήποτε ἑτέρου προσώπου ἀλεύρων κλπ. πρὸς ἀλευροποίησιν εἰδῶν δικαίωμα τοῦ Ταμείου δὲν νὰ κατοβληθῇ τούτῳ, ἐφ' ὅσον δι' ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ ἢ ἐν γένει τῆς ἁρμοδίας Ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου ἀποδεικνύεται ὅτι, συνυπελογίσθη εἰς τὴν τιμὴν τοῦ ἀλεύρου τὸ ἐν λόγῳ δικαίωμα.

4. Ἐν περιπτώσει ἄρσεως τῆς διατιμήσεως τοῦ ἄρτου, συνεχίζεται ἡ καταβολὴ εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις πόρων.

5. Ὡς ἀλευροβιομήχανος θεωρεῖται, πᾶν πρόσωπον φυσικὸν ἢ νομικὸν ὅπερ ἀλέθει σίτον, ἢ πρὸς ἀλευροποίησιν προσφιζόμενον εἶδος τι ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς εἰσφορὰν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου διὰ μηχανῆς ἢ ἐργαλείων, ἀνεξαρτήτως τῆς δυνάμεως ἀλεστικότητος καὶ παραγωγικότητος τούτων, τῆς χρησιμοποιουμένης κινητηρίου δυνάμεως, τῆς ποιότητος τοῦ παραγομένου ὑπ' αὐτῶν ἀλεύρων κλπ. προϋποθέσεων.

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ ἐκ τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις πόρων τοῦ Ταμείου ἀρτεργατῶν ἀπαιτήσεις αὐτοῦ, μετὰ τῶν νομίμων τόκων ὑπερημερίας ἐφ' ὅσον δὲν καταβάλλονται ἐκουσίως, εἰσπράττονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀναγκαστικῶς, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Νόμων περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων ἐσόδων, ὡς κάτωθι :

2. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου τῇ εἰσηγήσει τῆς ἁρμοδίας του ὑπηρεσίας δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεώς του, προσδιορίζει τ' ὀφειλόμενον παρὰ τοῦ ὑποχρέου πρὸς τοῦτο ποσὸν καὶ ἀνακοινοῖ τὴν ἀπόφασίν του ταύτην ἐγγράφως πρὸς τὸν διὰ ταύτης καταλογιζόμενον ὀφειλέτην, μετὰ προσκλήσεως πρὸς πληρωμὴν ἐντὸς προθεσμίας οὐχὶ κατωτέρας τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἀνακοινώσεως. Ἡ αἰτιολογία τῆς ἀποφάσεως συνίσταται εἰς τὴν ἐν ταύτῃ ἀναγραφὴν α) τῆς συνολικῶς ἀλεσθείσης ποσότητος σίτου ἢ ἄλλου τινὸς ἀλευροποιηθέντος εἴδους, ἢ τῆς διατεθείσης ὑπὸ τῆς Κ. Ε. Π. Ε. Σ., ἢ τοῦ Κράτους, ἢ οἱουδήποτε ἄλλου προσώπου, ἢ ἐκτελωνισθείσης, ἢ ὁπωσδήποτε ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαχθείσης ποσότητος σίτου, ἀλεύρου ἢ πρὸς ἀλευροποίησιν προοριζομένου εἴδους. β) τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἔλαβε χώραν τὸ παραγωγικὸν τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ Ταμείου γεγονός, γ) τοῦ ἐξ εἰσφορᾶς καὶ τόκων αὐτῆς, ἀναλελυμένως καὶ συνολικῶς ἀπαιτουμένου ποσοῦ, καὶ δ) τοῦ πρὸς ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως χρησιμεύσαντος δικαιολογητικοῦ. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης καὶ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεώς της, παρεκτεινομένης λόγῳ ἀποστάσεως, κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καθοριζόμενα, δύναται νὰ ἀσκηθῇ προσφυγὴ ὑπὸ τοῦ καταλογισθέντος, ἐνώπιον τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἱδρυομένης ἐκδικαστικῆς ἐπὶ τῶν προσφυγῶν τῶν καταλογιζομένων Ἐπιτροπῆς, τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν, ἥτις κρίνει ὁριστικῶς, τελεσιδίκως καὶ ἀμετακλήτως τὴν ἀναφυεῖσαν διένεξιν.

3. Ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ οὖσα τριμελής, ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς Ἐφέτου ὡς Προέδρου ὁριζομένου ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, ἑνὸς Τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας καὶ ἑνὸς Τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου Ἀγορανομίας ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου του Ὑπουργοῦ, διὰ τῶν διοριζουσῶν αὐτὴν ἀποφάσεων, δέον νὰ διορίζωνται καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν.

Ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ ἀποτελοῦσα ἴδιον ἀνεξάρτητον δικαστικὸν ὄργανον τοῦ Ταμείου, ἑδρεύει ἐν τοῖς Γραφείοις του καὶ συνεδριάζει εὐθὺς ὡς αἱ ἐνώπιόν της ἀσκηθεῖσαι προσφυγαὶ ὑπερβῶσι τὸν ἀριθμὸν τῶν 10, πάντως ἅπαξ κατὰ μῆνα καὶ ὀλιγώτεραι τὸν 10 ἐὰν ὦσιν αἱ ἐκδικασθησόμεναι προσφυγαί. Χρέη Γραμματέως ταύτης, ἐκτελεῖ εἷς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου Ἀρτεργατῶν, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου αὐτοῦ, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ ἴδιον πρωτόκολλον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων, ἴδιον βιβλίον δημοσιεύσεως τῶν ἀποφάσεών της καὶ βιβλίον πρακτικῶν. Αἱ συνεδριάσεις της τυγχάνουσι δημόσιαι καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ αἰτιολογῇ τὰς ἀποφάσεις της, αἵτινες εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον ὑπόκεινται, οὐδ' εἰς προσβολὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβ. τῆς Ἐπικρατείας. Ἡ ἐνώπιόν της διαδικασία διεξάγεται προφορικῶς, δυναμένου νὰ παραστῇ κατὰ ταύτην τοῦ προσφεύγοντος ἢ τοῦ νομίμου τοῦ πληρεξουσίου, ὡς καὶ ἐκπροσώπου τοῦ Ταμείου, κατὰ ταύτην δύνανται νὰ ἐξετασθῶσιν καὶ μάρτυρες ἀπαγορευομένης τῆς ἐκδόσεως προδικαστικῆς ἀποφάσεως. Ὡς ἀμοιβὴν των τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνουσι ἐξ ἑκάστου κατὰ τὰ κατωτέρω παραβόλου ἀνὰ δρ. 50 καὶ ὁ Γραμματεὺς 40, τοῦ ὑπολοίπου λαμβανομένου παρὰ τοῦ Ταμείου λόγῳ διαθέσεως γραφικῶν κλπ. Αἱ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἐκκρεμοῦσαι, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐργατικῶν (Κοινωνικῶν) Ἀσφαλίσεων προσφυγαὶ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Ταμείου αἱ ἀσκηθεῖσαι κατὰ τὸ ἄρθρ. 12 τοῦ Ν. 5891, δέον νὰ εἰσαχθῶσι συλλήβδην ἐντὸς προθεσμίας μηνὸς ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐκδίκασιν ὑπὸ ταύτης, ἐφ' οὗ διὰ τὴν ἐκδίκασίν των δυνάμει τοῦ παρόντος ὁριζομένου παραβόλου, μειουμένου εἰς δρ. 100. καὶ ὅπερ παράβολον, δέον οἱ προσφυγόντες νὰ κληθῶσιν νὰ καταβάλωσι πρὸ πάσης ἐκδικάσεως.

4. Ἡ ἐν λόγῳ προσφυγὴ ἀποτελοῦσα τὸ μόνον ἐπιτρεπόμενον ἔνδικον μέσον κατὰ τῆς καταλογιστικῆς ἀποφάσεως, εἶναι ἀπαράδεκτος καὶ ἄνευ ἰσχύος, ἐὰν δὲν κατατεθῇ παρὰ τῷ Γραμματεῖ τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆς, ὅστις καὶ ὁρίζει παραχρῆμα τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐκδικάσεώς της, κοινοποιεῖται δὲ καὶ πρὸς τὸ Ταμεῖον. Κατὰ τὴν κατάθεσίν της καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου, δέον νὰ καταβάλληται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὀργανισμοῦ παράβολον ἐκ δρ. 200, ὅπερ καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεώς της, ἐν περιπτώσει δὲ ἀποδοχῆς της, ἀποδίδεται τῷ προσφυγόντι, βαρυνομένου τοῦ Ταμείου διὰ τῶν ἐξόδων τῆς διαδικασίας (ἀμοιβῆς μελῶν κλπ.).

Ἡ πάροδος ἀπράκτου τῆς ἄνω προθεσμίας, ἢ ἡ ἀπορριπτικὴ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς, καθιστᾷ τὴν καταλογιστικὴν ἀπόφασιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ὁριστικήν, τελεσίδικον καὶ ἀμετάκλητον καὶ νόμιμον τίτλον κατὰ τὴν παράγρ. α' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κώδικος τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἴσπραξιν τοῦ καταλογισθέντος ποσοῦ μετὰ τῶν τόκων του, διαβιβαζομένην ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου πρὸς τὸν ἁρμόδιον Δημόσιον Ταμίαν, διὰ τὴν ἀναγκαστικὴν εἴσπραξιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, ὅστις καθόσον δὲν ὁρίζεται ἄλλως διὰ τοῦ παρόντος, ἰσχύει καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς διατάξεις ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τοῦ Ταμείου. Ἐν περιπτώσει μεταρρυθμίσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, νόμιμον τίτλον ἀποτελεῖ ἡ μεταρρυθμισθεῖσα ἀπόφασις πρὸς ἣν προσαρτᾶται ἡ μεταρρυθμίσασα ταύτην ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς.

5. Ἡ ὡς ἄνω διαδικασία τοῦ καταλογισμοῦ καὶ τῆς ἀναγκαστικῆς εἰσπράξεως, δύναται νὰ τηρηθῇ ὑπὸ τοῦ Ταμείου καὶ δι' ἀπαιτήσεις του προερχομένας ἐξ ὀφειλομένων τόκων, ὡς καὶ δι' ὀφειλὰς πρὸς αὐτό, προερχομένας ἐκ κακῶς γενομένων καταβολῶν πρὸς τοὺς ἠσφαλισμένους του, ἢ τοὺς μετ' αὐτοῦ συναλασσομένους, ἢ τοὺς ὑπαλλήλους του, ὡς καὶ ἐξ ὀφειλομένων δόσεων δανείων πρὸς τοὺς ἠσφαλισμένους ἢ ὑπαλλήλους αὐτοῦ.

6. Κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμίου ἐπισπευδομένης ἐκτελέσεως (κατασχέσεως ἢ προσωπικῆς κρατήσεως), συγχωρεῖται εἰς τὸν ὀφειλέτην ἀντίρρησις (ἀνακοπὴ) ἀσκουμένη ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου κατὰ τὸν Νόμον περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων δικαστηρίου, εἰς μόνας τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 68 καὶ 69 τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, ἀποκλειομένης τῆς ἀνακοπῆς τοῦ ἄρθρου 235 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, καθ' οἱασδήποτε πράξεως τοῦ Δημοσίου Ταμίου. Ἡ ἀνακοπὴ τρίτου διεκδικοῦντος κατασχεθέντα κινητὰ καὶ ἡ κατὰ τοῦ πίνακος κατατάξεως προσβολὴ διέπονται ἐπίσης ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ κώδικος τοῦ Νόμου περὶ δημοσίων ἐσόδων.

7. Εἰς δίκας προκυπτούσας κατ' ἀκολουθίαν πάσης πρὸς εἴσπραξιν τῶν ἐσόδων τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν ἐνεργείας, διάδικος εἶναι καὶ τὸ Ταμεῖον Ἀρτεργατῶν, ὅπερ δύναται νὰ δικάζηται αὐτοτελῶς καὶ ἐὰν ἀπολείπηται ὁ Δημόσιος Ταμίας, θεωρούμενον ὅτι τὸν ἐκπροσωπεῖ ἐν πάσῃ περιπτώσει. Ὅθεν πᾶν δικόγραφον ἢ ἄλλο ἔγγραφον, κοινοποιούμενον ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου, ἢ τρίτου, ἢ ἀρχῆς τινος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων καὶ τῶν λοιπῶν νόμων, πρὸς τὸν ἐπισπεύδοντα, κοινοποιεῖται καὶ πρὸς τὸ Ταμεῖον Ἀρτεργατῶν. Διαρκούσης τῆς ἐκτελέσεως ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐπισπεύδοντος Δημοσίου Ταμείου, ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ τὸ Ταμεῖον Ἀρτεργατῶν ἐνήμερον τῆς πορείας αὐτῆς, γνωστοποιῶν εἰς τοῦτο πᾶσαν κατάσχεσιν, ἐνεργουμένην παρ' αὐτοῦ διὰ λογαριασμόν του, ὡς καὶ πάντα προσδιορισμὸν ἀρχικοῦ ἢ ἐπαναληπτικοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ ἀναπλειστηριασμοῦ, διαβιβάζων πρὸς τοῦτο πᾶν τυχὸν περιερχόμενον αὐτῷ δικόγραφον, ἢ ἄλλο ἔγγραφον σχετιζόμενον πρὸς τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ ἐντολὴν καὶ ἐν γένει παρέχων πᾶσαν πληροφορίαν, χρήσιμον διὰ τὴν παρὰ τοῦ Ταμείου παρακολούθησιν τῆς ἐκτελέσεως. Καθ' ἃς δὲ περιπτώσεις ὁ Νόμος ἀναθέτει εἰς τὴν διακριτικὴν ἐξουσίαν τοῦ δημοσίου ταμίου τὴν ἔγκρισιν πλειστηριασμοῦ, τὴν μεταβολὴν τοῦ τόπου ἐνεργείας αὐτῶν κλπ. ἀπαιτεῖται σύμφωνος γνώμη τοῦ Ταμείου Ἀρτεργατῶν. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 30 καὶ 59 τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἀντικαθιστᾷ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Ἀρτεργατῶν.

Οἱ Διευθυνταὶ τῶν Δημοσίων Ταμείων εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν τῶν αὐτοῖς ἀνατεθέντων πρὸς εἴσπραξιν ἐσόδων τοῦ Ταμείου, ὑποκείμενοι εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 80 τοῦ ἐν λόγῳ Νόμου πειθαρχικὰς ποινάς.

8. Τὸ Ταμεῖον Ἀρτεργατῶν, προκαταβάλλει εἰς τὸ Δημόσιον τὰς δαπάνας ἃς συνεπάγεται δι' αὐτό, ἡ διὰ τῆς Ταμειακῆς του ὑπηρεσίας ἀναγκαστικὴ εἴσπραξις τῶν ἀπαιτήσεών του, δυνάμει ὑπηρεσιακοῦ σημειώματος τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν ἐκτέλεσιν Δημοσίου Ταμίου. Τὰ προκαταβληθέντα ἔξοδα ὡς καὶ ἅπασα ἐν γένει ἡ δαπάνη τῆς διαδικασίας τοῦ καταλογισμοῦ καὶ τῆς ἀκολουθούσης τοιαύτης τῆς ἀναγκαστικῆς εἰσπράξεως, βαρύνουσι τὸν ὀφειλέτην, ὑποχρεουμένου τοῦ Δημοσίου Ταμίου νὰ συνεισπράξῃ ἅπαντα ὁμοῦ μετὰ τῶν μέχρι τῆς πλήρους ἀποπληρωμῆς τῶν χρέους τόκων, τῆς ἀρχικῆς καταλογιστικῆς ἀποφάσεως ἀποτελούσης τὸν νόμιμον τίτλον εἰσπράξεως καὶ διὰ τὰ ἐν λόγῳ ποσά.

9. Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁριστικὴ καὶ τελεσίδικος καταλογιστικὴ ἀπόφασις τοῦ Ταμίου, ἀποτελεῖ τίτλον ἐκτελεστόν, δυνάμενον νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ κατὰ τὰς περὶ ἐκτελέσεως διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὁσάκις δὲ αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀπαιτήσεις τοῦ Ταμείου μετὰ τῶν τόκων αὐτῶν εἰσπράττονται ἀναγκαστικῶς, διὰ πλειστηριασμοῦ, ἢ ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως κατατάσσονται προνομιακῶς εἰς τὴν σειρὰν τοῦ ἄρθρου 940 ἀριθ. 4 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, τοῦ τοιούτου γενικοῦ προνομίου ποσοτιωμένου παντὸς εἰδικοῦ τοιούτου, ἢ ἄλλης ἀσφαλείας, τῆς ἀποφάσεως ταύτης δυναμένης νὰ νοηθῇ καὶ πρὸς ἀνεξάρτητον τῆς ἐμβαδικῆς ἀτομικὴν δίωξιν τοῦ πτωχοῦ διὰ πᾶν περιουσιακὸν τῆς πτωχευτικῆς περιουσίας στοιχεῖον.

10. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 15 τοῦ Νόμου 5891 φράσεως «..... καὶ ἀπολαύει ἀπάντων τῶν δικαστικῶν προνομίων ὡς ἐὰν εἶναι αὐτὸ τὸ Δημόσιον» συνίσταται εἰς τὸ ὅτι, εἰς τὸ Ταμεῖον πλὴν τῶν ἄλλων δικαστικῶν τοῦ Δημοσίου προνομίων, ἐφαρμόζονται καὶ αἱ περὶ τῶν προθεσμιῶν κλητεύσεως καὶ ἐμφανίσεως αὐτοῦ προθεσμίαι.

Ἄρθρον 6.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταργεῖται ὁλόκληρος ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Νόμου 6413, πάντες δὲ οἱ ὑπωσδήποτε συνταξιοδοτηθέντες βάσει ταύτης, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 5891 καὶ ἐὰν δὲν συντρέχουσι τὰς προϋποθέσεις τούτου, αἱ δὲ τυχὸν διὰ ταύτης ὁπωσδήποτε δι-αιωθεῖσαι συντάξεως γῆραι, ὑπάγονται καὶ λαμβάνουσι τὸ βοήθημα τῆς ὑπ' ἀριθ. 44864 τῆς 8ης Αὐγούστου 1930 ἀποφάσεως τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐργασίας ἀναλόγως τῶν ποσοτοθέσεων ἃς κέκτηνται. Ὡσαύτως καταργεῖται καὶ ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 6413, ἰσχυουσῶν καὶ ἐπὶ τοῦ Ταμείου Ἀρτεργατῶν τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 5981.

Ἄρθρον 7.

Διὰ τοῦ παρόντος πᾶσαι αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν, αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ληφθεῖσαι, δι' ὧν διεγράφησαν τοῦ μητρώου

τῶν ἐχόντων ἐπαγγελματικὸν βιβλιάριον ἀρτεργατῶν ἢ τοῦ μητρώου τῶν παρὰ τῷ ὡς ἄνω Ταμείῳ ἠσφαλισμένων, ἀρτεργάται ἢ σιμιτεργάται, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἔπαυσαν ν' ἀπασχολῶνται εἰς ἀρτεργατικὸν ἐπάγγελμα ἀποκλειστικῶς, ἅμα δὲ καὶ διετάχθη δι' αὐτῶν ἡ ἐφαίρεσις καὶ κατάσχεσις τοῦ τε ἐπαγγελματικοῦ ἢ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου των, θεωροῦνται ὡς ἀμελδίως ληφθεῖσαι καὶ πάντῃ νόμιμοι καὶ ἔγκυροι, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐλήφθησαν, μὴ δυνάμεναι νὰ δώσωσιν λαβὴν εἰς οἱανδήποτε ἀπαίτησιν ἀποζημιώσεως ἢ ἄλλην τινὰ διεκδίκησιν, πᾶσαι δὲ αἱ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων ἐνεργηθεῖσαι πράξεις νόμιμοι καὶ ἔγκυροι, μὴ δυνάμεναι ὁπωσδήποτε νὰ προσβληθῶσι ἢ νὰ δώσωσι λαβὴν εἰς οἱανδήποτε φύσεως ἀπαίτησιν, μελλοντικὴν ἢ ἀσκηθεῖσαν ἤδη.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἀποκλειστικὴ ἀπασχόλησις ἀρτεργάτου ἢ σιμιτεργάτου εἰς τὰς ἐργασίας τῆς παρασκευῆς ἄρτου ἢ κουλουρίων, δὲν τυγχάνει ὅρος διὰ τὴν χορήγησιν μόνον τοῦ ἐπαγγελματικοῦ καὶ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν διατήρησιν καὶ τὴν χρησιμοποίησιν αὐτῶν διὰ τὸν πρὸς ὃν ἐξεδόθησαν σκοπὸν· ἐφ' ὅσον ἐπομένως ὁ κάτοχος αὐτῶν ἔπαυσε ν' ἀσχολῆται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐργασίας ἐπέρχεται περίπτωσις ἀνακλήσεως τῆς σχετικῆς ἀδείας καὶ ἀφαιρέσεως τῶν βιβλιαρίων.

Ἡ τοιαύτη ἁρμοδιότης ἀσκεῖται παρὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀρτεργατῶν, ὅπερ ὅμως δύναται ἀντὶ τῆς ἀνακλήσεως τῆς σχετικῆς ἀδείας, διαγραφῆς ἐκ τῶν σχετικῶν μητρώων καὶ ἀφαιρέσεως τῶν οἰκείων βιβλιαρίων, ἐφ' ὅσον δὲ καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν προκύπτει ἐξ ἐπισήμων στοιχείων καὶ κατὰ τρόπον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον διαρκῆ, ἡ μὴ ἀποκλειστικὴ ἀπασχόλησις τοῦ ἀρτεργάτου, ἢ σιμιτεργάτου εἰς τὰς οἰκείας ἐργασίας, ν' ἀναστέλλῃ τὰ ἐκ τῆς χορηγήσεως ἐπαγγελματικοῦ βιβλιαρίου καὶ ἀσφαλίσεως δικαιώματα ἐπ' ἀόριστον καὶ ἐφ' ὅσον χρονικὸν διάστημα ὁ ἐνδιαφερόμενος δὲν ἀπασχολεῖται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἀρτεργατικὸν ἐπάγγελμα. Κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἀναστολῆς οὗτος παύει θεωρούμενος ὡς ἀρτεργάτης ἢ σιμιτεργάτης, μὴ δυνάμενος νὰ ἐργασθῇ ὡς τοιοῦτος καὶ μὴ ἀπολαύων οὐδεμιᾶς παροχῆς παρὰ τοῦ Ταμείου, μὴ διαγραφόμενος ὅμως ἐν πάσῃ περιπτώσει τῶν σχετικῶν μητρώων, ἐξ ὧν διαγράφεται μόνον μετὰ 10ετίαν ἀφ' ἧς τῷ ἀνεστάλη ἡ ἄσκησις τῶν δικαιωμάτων του. Ἐν περιπτώσει ἄρσεως τῆς ἀναστολῆς τῷ ἐπαναχορηγοῦνται καὶ πάλιν τὰ αὐτὰ βιβλιάριά του, ὧν ἡ ὕπαρξις δὲν κωλύει τὴν εἰς ἕτερον χορήγησιν τοῦ δικαιώματος ἐργασίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναστολῆς.

Ἄρθρον 9.

1. Διὰ κανονιστικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας δύνανται νὰ ρυθμίζωνται αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος.

2. Πᾶσα πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀνατιθεμένη διάταξις καταργεῖται ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ἥτις θέλει λάβει χώραν ἅμα τῇ δημοσιεύσει του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰανουαρίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΓΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, ΠΑ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ι. Σ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαΐου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΓΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Διορθώσεις ἡμαρτημένων

(7)

* «Τὸ ἄρθρ. 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 918 Ν. Δ/τος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ οἰκονομικῆς ἐπιθεωρήσεως» δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 τῆς 10 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος α') διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν «ἄρθρον 6ον».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν).

* Ἀναδημοσιεύεται ὡς δημοσιευθεῖσα ἐσφαλμένως εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 40 (Τεῦχος Α') τῆς 28 Φεβρουαρίου 1942 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.